

[Gunnar Fog-Petersen.]

seende af, at de indeholder noget pikant og interessant; men Regelen er saa vist den, at den, der prøver paa at læse disse Skrifter, vil opdage, at de næsten altid er dødkedelige, saa Pengene for saa vidt er givet skidt ud. Man faar ingenting for dem, det er Bedrageri, og der findes ingen virkelig Interesse i at opretholde Handel med Blade og Billeder af den Art. Jeg tror, man kan ramme saadanne Tilfælde efter den gældende Straffelov, men kan man ikke det, har jeg ikke noget imod, at man gør det efter den Udvidelse, som foreslaas her.

Ændringerne i 25de Kapitel kan jeg tiltræde, ligeledes dem i 27de Kapitel. Dog maa jeg give dem Ret, der spørger, hvad Meningen i § 266 a er med „Kald“. Det Ord forekommer mig at være for uklart i en Straffelov. Hvis Meningen er: den, der f. Eks. søger at ophidse til Had mod Officerskorpset, Præstestanden, Pressemændene, Politikere som saadanne o. s. v. — saa tror jeg, vi kan klare os med de Bestemmelser, vi har i den gældende Straffelov. De øvrige Bestemmelser i § 266 billiger jeg.

Bestemmelserne i den udvidede Bagvaskelsesparagraf kan jeg i og for sig ligeledes tiltræde, og jeg forstaar ikke rigtig Venstres Ordførers (Rytter) Betæneligheder over for § 270. Naar han kan tiltræde Bestemmelsen om „rimelig Grund“ i § 268, hvorfor kan han saa ikke tiltræde „rimelig Anledning“ i § 270? De to Bestemmelser synes at være meget parallelle. Min Betænelighed, der maaske er let at rydde af Vejen, gaar ud paa, at der maa kunne opstaa visse Vanskeligheder i Tilfælde, hvor Domstolene skønner, at den, der har fremsat Sigtelsen, har haft en vis Grund dertil, maaske ogsaa en rimelig Grund dertil, men ikke har haft Ret i Sigtelsen. Er det da muligt at sige, at han har haft en rimelig Grund, uden at ramme den, hvem Sigtelsen har været fremsat imod med Urette, alt for haardt? Vi har ikke megen Fornøjelse af at blive frikendt for en Sigtelse og af, at Retten siger, at denne Sigtelse er uberettiget, hvis man samtidig siger, at der har været en rimelig Grund til at fremsætte den; saa er vi maaske lige saa galt stillet, som hvis vedkommende, der har fremsat Sigtelsen, havde haft Ret.

Men undtager jeg disse ganske enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, hvortil mine Betæneligheder knytter sig, og som vi nu kan se nærmere paa i det Udvalg, der kommer, kan jeg i det store og hele anbefale Lovforslaget til villig og hurtig Fremme. Der er jo Sandsynlighed for, at indeværende

Rigsdagssamling ikke vil komme til at høre til de langvarige, men at vi forholdsvis hurtigt, af andre Grunde, skal afslutte vort Arbejde, og jeg er villig til at medvirke til Forslagets Fremme, saadan at det, maaske i en noget ændret Skikkelse, kan vedtages i denne Samling. Det skulde jo gerne have en saadan Form — ikke alene fordi vi staaar umiddelbart over for et Valg, men ogsaa uden Hensyn dertil —, at det kan blive billiget af det danske Folks store Flertal, og det er min Opfattelse, at det store Flertal i vor Befolkning med Tilfredshed vil se paa, at der bliver taget fast om Nælden, om det Ukrudt, som er føjet over Hegnet, hvor det spirer alt for stærkt frem. Paa den anden Side er jeg lige saa overbevist om Folkets almindelige og ubetingede Frihedskærlighed, om, at man ikke ønsker Ytringsfriheden begrænset, men foretrækker et letsindigt Ord nu og da for blot saa meget som en Tendens til at ville undertrykke det frie Ord.

Derfor tror jeg, det vil være forholdsvis let at forme dette Forslag saadan, at det imødekommer Befolkningens berettigede Ønsker om at sætte Statsmagten i Stand til at hævde sig over for disse nye Metoder, og dog tillige bevare den Ytringsfrihed, som vi alle betragter som et umisteligt Gode.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil gerne begynde med at takke de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres Tilsagn om en hurtig og velvillig Behandling af disse to Lovforslag. Jeg vil ogsaa gerne takke den ærede Ordfører for Venstre for hans paa mange Punkter interessante Bidrag til Diskussionen. Desværre blev hans Bidrag daarligere og daarligere, jo længere han talte, men det er jo ikke ualmindeligt. Derimod kan jeg ikke takke den ærede Ordfører for de Konservative, for hans Indlæg var af en saadan Karakter, at jeg ikke synes, det stemte rigtigt med den alvorlige Baggrund, der er for dette Lovforslag; men det skal jeg gøre nogle Bemærkninger om, naar jeg slutter. I øvrigt vil det vist være praktisk, da jeg har saa meget at svare paa, at dele mine Svar i de 4 Afdelinger, som Lovforslaget stort set omfatter, nemlig Indførelse af Dagsbodssystemet, Bestemmelserne vedrørende Statens Sikkerhed, offentlig Myndighed, Orden og Fred, Bestemmelserne vedrørende Sædeligheds- og Voldsforbrydelser, og endelig Afsnittet om Freds- og Ærekrænkelser. Derved tror jeg, det vil blive lettere at komme igennem med mine Bemærkninger inden for et nogenlunde forsvareligt Tidsrum.